

במה מدلיקין פרק שני שבת

עין משפט
נור מצוה

בג

טו א מ"י פ"ו מלחמות
מענץ כל' ג טומען
טז ב מ"י פ"ג מ"ל צב
סכלת
טז ג ד מ"י זט סכלת
ה' וופ' מלחמות
כליט כל' ג קמג גלוון
קס טומען ג' קי' יתק
סכלת :

תורה או רשותם

1. ומולדות הארץ השאיר בברואן ר' טבחים לבראים ולרבנים:
2. נזיר ב' אל עוזר ואני הבה נחתני לאל את מושמץ תרומתי לכל קדרש בני ישאל לך נחתך למשחה ולנגן לך עליון:
3. רב ברבר רב ב' בבראן

לעזי ריש"

פּוֹיְיאַאָה [פּוֹיִי]. גְּבֻעָה.

לוזט רשות

שרף. סינו מידי דמנטף מן

רב נשים נאן
אכלו בימייו דר בדורון
אמר בר ו לא מסמיך
ושפחתה איזה מורה
בר הדר (ז"ה) חל בדורון
וקירבי גדים שנמהו.
ולשניהם מונחים בעשנה
בעשנה.
עקר קירב
בחורין כנינס (קירב) ז"ה
בתוכה כהן ריב בבלב
תפלבון לדום ריב
ככל בקבוקים למלוך למלוך
בדם, אן כייד דשין
במעסיק שחה אוכלה
שעריך כובשים
שבן החותם תחילה ברכיה
כשיטין.
הדר בדורון (ז"ה) בסוף
הכל חביבים
בראוין
ובונירות דה בפק
דול.

יבינו חנוך

וועוד מפנִי שחוֹא עַת, רבי [ברופין] אמר אומר אין לדילוקין אלא בסמְן זוּת בלבול, אָבֶר חַדֵּן בְּשַׁעַן מה עישׂ איגש בלב שאן הַיְשָׁה עֲשֵׂה אַשְׁר דָּבָר אֶזְעָן לאָשָׁן גָּדוֹת, וְגַאֲשִׁי אַלכְּסְּבְּרִירָה שאָן לְהַמְּלָא אָשָׁן סְנוּנוֹת, לְקַנְּתָן כְּחִילָּם אַין מְדֻלְּבָן בָּה, וְקַנְּתָן שְׁמוּנוֹת אַלְנוּדוֹר אָמָר כל היוציא מן עַזְעַן עַזְעַן בְּזַמְּנָה שְׁמָנָה וּחָזֶן על שלש ומְכַבְּדָה זוּ וְחַזְקָה מִן הַפְּשָׁתָן, שְׁבַדְגַּת פְּשָׁתָן בְּקַלְבָּת תָּנָאָה אַלְיוֹן בְּזַמְּנָה שְׁלָשׁ וּבְזַמְּנָה אַזְבָּעָה אַזְבָּעָה.

ולימא מר מפני שהוא עף. והוא סואן על מומו ויכן לנכזות
מייסה דס' ג' נמיימר היפלו נחנו נמי לימקר דלדמאר בקמן
דלאן מליקין ננטפ לבן חטפיו צחול מפני סוקה עט':
חרדא ועוד אמר. וכקס נל"ר דתניון בסמוך סקיי נטן צרכן

דעתם: ונדק בכותלי הרים ומדיין להם קביהם: חומת ירושלים כולם עלו לארם. סמלם: צלמיות. סמלם: נס מוקום: גורומיות.

מוספּת

ונומרה ואין ממכקין צו^{בב} וויל' לדסתס מייליכ' כסתין בדעתו למרוג צו יותר סלנק קה אין צו סלנק ען צלט טסוו: